

В. „Република“
излиза всяка Сбота.

Абонамента на „Република“ е въ прѣдплатата.

За България:

за 3 мѣсеца 1 левъ
" 6 " 2 "
" 1 година 4 "

За Странство:

за 6 мѣсеца 3 лева
" 1 година 6 "

Абонирането става направо въ администрацията и при всички телегр.-пош. станции или при мѣстнитѣ настоятели и се смѣта винаги отъ началото на мѣсеца.

Неплатени писма не се приематъ.

Ръкописи не се връщатъ.

Единъ брой 10 ст.

РЕПУБЛИКА

ОРГАНЪ НА РЕПУБЛИКАНСКАТА МЛАДЕЖЪ

LA RÉPUBLIQUE

Organe de la jeunesse républicaine

Обявления се приематъ:

За единъ редъ гармондъ на IV стр. 15 ст. за пръвъ път и по 10 ст. на всеки последующъ.

За обявленията на I стр. съ особно споразумѣние.

Съдеб. пристапи плащатъ по 2 ст. на дума.

Всяко, що се отнася до редакцията и администрацията се испраша на адресъ: Редакция в. „Република“ — Сливенъ.

Поръчки, непридружени съ стойността имъ, оставатъ безъ внимание.

Единъ брой 10 ст.

Проверено
„ЗОРА“
1984 г.

* **Всичко за народа и всичко чрезъ народа** *

Съббѣ В. Стойчева

и

Улия Т. Каловъ

Сюдени

г. Сливенъ, 14 Януарий 1899 год.

ИЗВѢСТІЕ

Имаме честъ да извѣстимъ на г. г. интересующитѣ се, че отворихме въ гр. Сливенъ една съвсѣмъ нова печатница подъ фирма:

ДРУЖЕСТВЕНА ПЕЧАТНИЦА

„ТРУДЪ“

Снабдена съ прѣвзходни машини и съ разнообразни букви отъ най-добрата германска фабрика (Флиншъ — Франкфуртъ).

Поръчкитѣ се извършватъ бързо и ефтино. За споразумѣние въ канцеларията ни на площадъ „Хаджи Димитъръ“.

Сливенъ, Януари 1899 г.

Съ почитание:

Администрацията.

Настоящиятъ брой испращаме на всички приятели, познати и съчувствуещи съ молба да го разпространятъ.

Който слѣдъ третия брой не го повърне, ще го считаме за абонатъ.

Администрацията.

Сливенъ, 30 Януари 1899 г.

Нашиятъ вѣстникъ бѣше назначенъ да прѣдприеме една безпощадна борба съ разсишническия режимъ на Стоиловци, Теодоровци, Папанчевци & С-іе, но събитията ни изпрѣварихъ и тоя режимъ вече не съществува. При всичко туй нашиятъ вѣстникъ не си изгубва нито мѣстото, нито значението. Както самото му име показва, той нѣма за цѣль само борба противъ туй или онуй министерство, а противъ цѣлата наша форма на управление, която отъ двацетъ години насамъ само сътресения е докарала на страната, а никакви реални облаги. Като разгледаме нашето минжло, нашиятъ политически животъ на свободенъ народъ, като анализираме събитията, които ни сполетихъ въ тоя късъ периодъ, ний намираме, че причинитѣ на ненормалния ни животъ въ повечето случаи се въртятъ около двореца. Ни-

то въ врѣмето на Батемберга, нито въ врѣмето на днешния князь, дворецътъ можѣ да се проникне отъ интереситѣ на народа, да заживѣе всецѣло за народа, да тури прѣди всичко интереситѣ на народа подъ своето внимание, въобщо да докаже чрезъ всички дѣла, че конституционната монархия е завидна форма на управление. Не! Напротивъ. Прѣзъ двацетъ години едва ли се набира една година, дѣто дворецътъ да е живѣлъ за България: почти прѣзъ цѣлиятъ тоя периодъ България живѣе зарадъ двореца. Днесъ скарване съ Русия, утрѣ некоректно повѣдение съ Австрия, други день княжески каприции за пълномощие, сѣгнѣ неприпознаване на династията, че закрѣпване, че скъпи жертви за примирение, че незнамъ що, че незнамъ какво, — всичко туй бѣ все за двореца, колкото и да се крие подъ громката и ласкателна дума „благо на отечеството“. И на всички тия вълнения на двореца България трѣбваше да плаща парсата. Все за двореца тя бѣ длъжна да търпи цѣлия Стамболовъ режимъ, и все пакъ за двореца да стѣне подъ византийцитѣ и разсишничеството на Стоиловата политика. За благо на двореца трѣбваше да се докара народа до просешка торба съ увеличение на данъцитѣ, съ прѣнаемане на Источнитѣ желѣзници, съ конверсията, за интереса на двореца се гасихъ свѣщи, образувахъ шайки, трѣпахъ българскитѣ граждани. За угода на двореца се създадъхъ драконовски закони за особата и за печата, като че ли въ края на деветнайсетия вѣкъ народитѣ сж длъжни да принасятъ най-здравитѣ си синове жертви прѣдъ краката на свещенни идоли и да млъкнатъ въ благоговѣние за винаги. И кой знай още какви жертви ще трѣбва да дава сиромашка България все за двореца, вѣчно за двореца и никога за себе си.

Тоя печаленъ и ужасенъ фактъ, че България живѣе зарадъ двореца, а не дворецътъ зарадъ България, е явенъ вече и за най-слѣпия умствено българинъ. Работлѣбството на Стоиловото министерство явно пропагандираше тая идея. Народътъ е нищо — князътъ е всичко. Не князътъ е дошелъ въ България зарадъ интереситѣ на народа, а народътъ е създаденъ зарадъ интереситѣ на княза. Самъ князътъ съ всичкото си повѣдение показва, че се залъгва съ тая срѣднѣвковна мечта. Най-прѣсенъ примѣръ е потвърдението на договора за желѣзницитѣ и конверсията тогазъ, когато цѣлиятъ народъ изъ всички кътове на България протестираше енергично и дори го молѣше да не го потвърдява.

Той останж глухъ къмъ народнитѣ изявления и съ това подби окончателно въ народното сърдце оная съвсѣмъ слаба надежда, която народътъ още хранѣше къмъ конституционнитѣ чувства на своя князь.

Нека никой не се лъжи върху нашитѣ подбуждения. Ний не сме партизани на прѣврати, на детронирания, на слѣпи умрази къмъ короновани личности, или на диви оскърбления. Ний знаеме какво уважение дължимъ къмъ учрѣжденията и личноститѣ на държавата, каквито и да бждатъ тѣ, щомъ народътъ самъ свободно си ги е избралъ. Ний намираме, че е вече врѣме, каквото щѣтъ да казватъ нѣкои консервативни елементи, да изкажемъ високо една истина, която всички вече чувствуватъ тайно, че конституционната монархическата форма на управление коштува твърдѣ скъпо на България и че ако България иска да заживѣе единъ правиленъ конституционенъ животъ, дѣто да се уважаватъ правата на гражданина, тя ще трѣбва вече да се упрости съ нея веднѣжъ за винжги. България има нужда отъ спокойствие, България има нужда да се прѣдаде всецѣло въ грижи за себе си, за собствения халъ на оголелия си народъ, тя вече нѣма врѣме за губене подиръ нескончаемитѣ династически въпроси и дворцови интереси. Тя е вече наситена да живѣе и парадира за хората, а иска да се замисли спокойно надъ своето бждѣще. Тя не може да гледа вече хладнокрѣвно какъ въ името на княза разни гешефтары ограбватъ богатствата ѣ, малтретиратъ гражданитѣ ѣ, безчестятъ конституцията ѣ. Тя иска да живѣе вече за себе си, напълно за себе си, тѣй както сама намѣри за добръ, а не както интереситѣ на друго изискватъ, и ето за какво тя вече е готова да се проникне отъ грандиозната идея за една **республика** съ децентрализация на управлението и широки гаранции за нормаленъ конституционенъ животъ.

Разбира се, съ тая конституция, която имаме, едно републиканско управление нѣма да ни гарантира отъ всѣкакви злоупотрѣбления на властта. Ний ще изложимъ въ вѣстника си какви гаранции трѣбва да съдържа конституцията ни и тогава нашитѣ читатели ще видѣтъ, че една **Българска Република** не само не е ненавръфменна, както обичатъ да си мислятъ нашитѣ хора, но че, напротивъ, при сегашната безвъзвратна депопуларизация на княза между народа, а особено между интелегенцията, Републиката е повече отъ навръме.

Прочее, напръдъ къмъ Република!

Принципи и програма

Всѣка република, само защото е република, не може да бѣде полезна за единъ народъ, ако тя не почива на здрави демократически начала и върху конституция, която да дава гаранции за фактическо запазване правата на гражданитѣ. Въ републиканска Франция въ много случаи има по-малко свобода, отколкото въ монархическа Англия, или монархическа Белгия. Тоя примѣръ и много други ни показватъ ясно, че ний не трѣбва да се оболцаваме само съ хубавото име република и да си мислимъ, че щомъ се сдобийме съ нея, отведнѣжъ ще се сдобийме и съ всички свободи на свѣта. За да може една република да стане истинско благодѣяние за народа, трѣбва да туримъ основата на единъ здраво гарантиранъ и широко демократически животъ. Ето защо, като почваме издаването на нашия вѣстникъ, ний не се мамиме съ мечтата за нѣкакво скорошно провъзгласяване на република въ България, а искаме да ѝ подготвиме почвата (че дай Боже и сутрѣ да стане!), като укажемъ на всички ония измѣнения, които трѣбва да въведемъ въ конституцията, и на всички ония принципи, които трѣбва да легнатъ въ гражданското съзнание на всѣки българинъ.

Цѣльта на вѣстника ни е прочее, да пропагандира всички въведения и реформи въ нашия държавенъ строй, които почиватъ върху пълно демократически начала, върху пълно гарантиране на народния суверенитетъ, и да сгрупира полета-лека въ една републиканска партия всички радикални елементи, които се въодушевяватъ отъ нашитѣ принципи и които се намиратъ днесъ разпрѣснати почти между всички партии и фракции. Тѣзи елементи сж достигнали, кой повече, кой по-малко, до съзнание, че сегашнитѣ партии и фракции сж си почти изгубили значението, че тѣ сж само лични крѣжкоци на тоя или оня властолюбецъ и че тѣ сж неспособни да прибѣгнатъ къмъ радикални прѣобразования, а се задоволяватъ само съ палиативи. Врѣме е прочее да се захване една съвсѣмъ коренна дѣятелностъ, като се трѣгне на-

право къмъ цѣльта безъ никакви лакатушения.

Прѣди всичко, ний заявяваме високо, че нашата конституция не може да ни гарантира отъ посѣгателствата на властта и че тя трѣбва да се измѣни и допълни значително. Въ всѣки брой отъ вѣстника си ний ще се потрудимъ да развийме подробно по-важнитѣ точки отъ необходимитѣ измѣнения и допълнения, а тукъ ще укажемъ накратко програмата на вѣстника си. Той ще ратува за:

1. Въвеждане на пропорционалната система въ избирателството, гаранция за меншенствата.
2. Въвеждане децентрализация въ управлението, съ широко и гарантирано самоуправление на окръжитѣ и общинитѣ.
3. Въвеждане на изрични членове въ конституцията, които да гарантиратъ: наказването на всѣко прѣстѣпление, отъ когото и бѣде извършено то; фактическото, а не само номинално, ползуване на гражданитѣ отъ конституционнитѣ си права; ненарушимостта на конституцията чрезъ закони противорѣчиви на нейния духъ; обезщетение за всѣка несправедливостъ противъ всѣки гражданинъ; пълна възможностъ да намѣри удовлетворение единъ гражданинъ противъ посѣгателствата на властта и да упражни правата си.
4. Въвеждане на прогресивенъ подоходенъ налогъ, който да замѣсти всички други данѣци, тѣй тежки за сиромашѣта и срднитѣ слоевия.
5. Въвеждане на обща застраховка, съ задължителни особенни одрѣжки, чрезъ което да се обезпечава всѣки гражданинъ противъ старостъ, болестъ, нещастие. Прѣмахване прочее на пенсионната система, която само чиновницитѣ обезпечава и то безъ, въ повечето случаи, да иматъ нужда.
6. Отдѣляне на държавата отъ черквата.
7. Намаление врѣмето на военната служба, прѣмахване на казармената система и унищожение на всички закони и наредби, които даватъ на военнитѣ срдства и привилегии на особена важн.
8. Съвсѣмъ безплатно и задължително осемгодишно образование съ издържани отъ общината или държавата трапезарии за бѣдни ученици.
9. Безплатно правосѣдие, безплатна медицинска помощъ, безплатно лѣкуване въ болницитѣ, голѣмо намаление на тарифитѣ по желѣзницитѣ.
10. Въвеждане рационална система за на-

сърдение индустрията и производството, основана не за фаворизиране на капитала и гешефтарството, а на труда, сдружаванията и на техническитѣ усвѣршенствования. Всички дрѣбнави палиативни мѣрки и реакционни закони, като тоя за еснафитѣ, които нищо не помагатъ, а повече спѣватъ вървежа на работитѣ, трѣбва да се прѣмахнатъ.

11. Да се изработи законъ, който да опрѣдѣля ясно отношенията на наемникъ къмъ наемателъ изобщо и частно на работникъ къмъ господаръ и чиновникъ къмъ община, окръженъ съветъ или държава, за да се запазѣтъ интереситѣ както на работницитѣ, тѣй и на чиновницитѣ отъ произволи. Да се възвърне пълната гражданска самостоятелностъ на чиновницитѣ по упражнение на конституционнитѣ си права.

12. Да се въведѣтъ редъ мѣрки, които, като, ускоряватъ бързото и правилно функциониране на всички държавни или изборни учрѣждения, да не имъ позволяватъ да прикриватъ дѣятелността си отъ критиката на обществото, или да въвеждатъ мѣроприятия безъ да ги подложатъ на общо разискване въ печата. Никой законъ, или съ твърдѣ малки изключения, да не може да бѣде гласуванъ въ Народното Събрание, доръ не бѣде съобщенъ на обществото поне най-малко единъ мѣсецъ порано. За законопроекти приготвени отъ правителството прѣди свикването на камарата срока се увеличава на три мѣсеца.

13. Постепенното въвеждане на референдумъ.

14. Въвеждане на по-голѣми гаранции въ свободата на печата, на митингитѣ и на сдружаванията.

15. Рационално прѣработване на наказателния законъ върху справедлива и хуманитарна основа, унищожение на всички специални наказателни закони, като се прѣдвидѣтъ въ общия наказателенъ законъ членове за специални прѣстѣпления. Унищожение на всички особенни сѣдилища и поставяне на затворитѣ на съврѣмenna нога.

16. Пълно раздѣление и самостоятелностъ на властитѣ. Гаранции за независимо правосѣдие.

17. Да се поставѣтъ изборнитѣ учрѣждения на такава основа, щото да не могатъ да злоупотрѣбватъ съ довѣрието на избирателитѣ, да бѣдѣтъ лесно контролирани въ дѣлата си и да не могатъ да се обръщатъ въ гешефтарски гнѣзда на демагози, въ неотговорни дербиства или пъкъ въ безполезни за народа учрѣждения на застой и тумбелликъ.

Всѣка една отъ тѣзи точки ще бѣде развита поотдѣлно въ идущитѣ броеве

ПОДЛИСТНИКЪ

Едно триумфално испращанье.

Каква безпрѣдѣлна тѣла и неизрима скърбъ завладѣ сърдцата на сливовградчане, когато се научихъ че Г-жа „Мазна Гана“ слѣдъ едно несполучливо опериране, направено отъ Д-ръ Кобуровъ—най-искусния лѣкаръ въ Шопландия е предала Богу духъ миналата седмица въ най-цвѣтущата си възраст, като потопа въ дълбока скърбъ всякитѣ си съпартизани, приятели и познати, които сега тѣй хрисимо и благодушено жодсмърчатъ при истисканитѣ лимони на ... боклука въ столицата на Шопландия.

Новината за нейната тѣй ненавременна и ранна смъртъ внесе цѣла трѣвога въ редовитѣ на съпартизанитѣ ѝ въ Сливовъ-градъ, които опечалени и натѣжени, като божи-гробски штампи, смиреномѣдрено подвивахъ опашкитѣ си и рано-рано се прибрахъ по домоветѣ си.

Каменъ Пиянчевъ — сливовградски депутатъ,—бѣ просто зашеметенъ отъ този грозенъ и неочакванъ ударъ. Той по-скоро допущаше продвигането на земята, отъ колкото да се види на... боклука. Урисница, — нѣмаше що да стори!

Сгугушенъ, като воденичарски плѣхъ въ стаята си, той, съ опрѣна на лактитѣ си глава, тѣжно впиваше погледа си въ очитѣ на нѣжната си половина, която, прилекнала до него, мѣчаше се да разгони мрачнитѣ му мисли, да разтуши нажаления си съпругъ.

— Камене, милички Камене, не скърби, не ме убивай, душичке! Още не се знае, какъ е работата!

— Свърши то вече, миличка! Слѣдъ нейната смъртъ, ний трѣбва вече да се праждосаме на нѣкъдѣ. — Не се живѣва повече тукъ.

— Нима покойната имаше тукъ такива вър-

ли душмани, щото, слѣдъ смъртта ѝ, нашето праждосанье да се явява повече отъ належаще?

— Да, да, миличка. И не забѣлѣвашъ ли по лицата имъ, каква велика радостъ имъ причини тѣй ранната ѝ смъртъ?

— А пъкъ и въ тия скърбни минути нито единъ отъ вѣрнитѣ ти приятели и съпартизани на покойната не замисва тѣдѣва. Кѣдѣ сж: Таню Узунахамака, Келчевъ, Пиперовъ, п. Дрѣнчевъ, Ленду Биволаровъ, Гочу Емигрантовъ и др., отъ които другъ пъкъ не можахме да патаксаме?

— Знамъ си ги азъ тѣхъ, въздишащецъ отговаряше г. Пиянчевъ Има ли кокалъ, усукватъ се като кебабчийска котка на около ти, обаче, липса ли кокалъ, дръвватъ се всички на страна.

— Тракъ... тракъ... тракъ...!

— Свободно!

— Господицъ Пиянчевъ, разсилия носи за васъ една телеграма. Да я донесе ли?

— Какъ, телеграма ли? Донеси я бържѣ! Ахъ, ще разбера сега, какъ е работата!

Грѣва нетърпѣливо г. Пиянчевъ телеграмата, разгъва я и жадно влива погледа си въ съдържанието ѝ.

— Брате, Пиянчевъ, започваше телеграмата, ненавременната смъртъ на любимата ни покойница Г-жа „Мазна Гана“ потопа всички ни въ дълбока скърбъ, обаче, куражъ! Трѣгни немедленно за Поляново, гдѣто на селското бунце ще свикаме конгресъ отъ всичкитѣ съпартизани на покойната.

Съ нетерпение жду тотъ счастливый часъ, когда ми опять съ тобою увидимся.

Цѣлюю тебя.

Твой Подлю Всемирный.

— Миличка, кажи бържѣ за файтопъ! Слѣдъ малко заминавамъ за Поляново, гдѣто ще имаме конгресъ. Само по-скоро, че работата е сериозна.

— И тѣй скоро, и въ такова размирно време? Нетрѣвай, моля ти се. Страхувамъ се за живота ти!

— Но да останѣ тукъ още по-опасно. Царува сега така „Сойка“, а ти знаещъ, колко сж тѣ мразяхъ съ покойната.

Слѣдъ четвъртъ часть г. Пиянчевъ събра всичкия си куражъ и слѣдъ трогателно опростяване съ половината си, качи се на файтона, който бържѣ полѣтя по главната улица на града.

— Ехъ, ще си отдѣхна, ще ми стленне, щомъ се измъкнѣ незабѣлѣзано изъ града; тукъ ще се задуша, — тѣй си мисляше г. Пиянчевъ, намествашецъ се безшумно въ най-тъмния жгълъ на колата, за да не забѣлѣжатъ сливовградчане геройското му дезертиране.

Запуши той и цигара и унесе се, захласна се въ сладостни мечти за неотдавнашното си славно минѣло, когато сливовградскитѣ цигани и касани, на завръщанье отъ камарата, посрѣщахъ го като князь съ топовни гърмежи, вѣнци, лустросани рѣчи, носяне на рѣцѣ; сиомни си той и за пиянскитѣ си оргии ношно време изъ града, начело съ градската музика и за множество сдѣлки и гешефти, свързани съ славното минѣло, и едно широко-широко доволство и сладостна растухъ се разлѣхъ по измѣчената му душа.

Въ тоя моментъ едно силно и продължително дрънканье на газени тенекега и дюдоканье прѣкъснахъ сладостното захласване на г. Пиянчева, който, като оживенъ, подскочна отъ мѣстото си, погледна прѣзъ прозореча на колата и всичкитѣ му куражъ го напустна. Той прилѣднѣ, смути се, като видѣ натрупалитѣ се сливовградчане, наизлезли накрай града да испратятъ, както подобава, достойнитѣ си избраникъ и прѣдставителъ.

Щастливецъ!

на вѣстника ни, а сѣщо тѣй и допълнение ще бѣде направено, ако е пропуснато нѣщо.

Като изхождаме отъ горнята програма, ний ще критикуваме безпоощадно дѣлата на което и да било правителство, щомъ сѣ несъгласни съ нашитѣ принципи. Отъ сѣщата гледна точка ще разглеждаме и външната политика.

Прочее, ний правимъ апелъ къмъ всички, които съчувствуватъ на нашата програма да се сгрупиратъ за борба около нашия вѣстникъ.

Вжтрѣшенъ прѣгледъ

Папанчевъ уфейкалъ! Като се научилъ, че кабинета е падналъ и да не би да испита народната обичъ — отзовалъ се въ Пловдивъ, гдѣто е ходилъ съ файтонъ, за да не би да го познайтъ и му отупатъ прахътъ. Отъ Пловдивъ заминалъ за Цариградъ при Султана. На замиванье отъ града, испратенъ бѣ най-тържественно съ викове и дюдюканье.

Новия кабинетъ, както е вече извѣстно, е съставенъ все отъ стари вълци, които сѣ били по нѣколко пѣти министри. Ако не Стойловъ, то Радославовъ, или Каравеловъ и вѣчно повтаряюци се личности безъ да се измѣня режима. Мѣнжтъ се личности сѣ, но не и режимитѣ. Това е за туй, защото сѣ станѣли извѣстни съ пълзенията си прѣдъ княза. Но още по чудното е, че всѣки единъ отъ тѣзи спасява България: кой отъ Русия, кой отъ Австрия; единтъ ни скарватъ, другитѣ ни помиряватъ. И все за „благо на милото Отечество“. Ще чакаме да видимъ днешния кабинетъ отъ какво ще ни спаси; разбира се, че и тѣхното спасение ще коштува скъпо на народа.

Нучаваме се, че нашиятъ кметъ твърдѣ рѣвномерно бързалъ, додѣ още има властта въ рѣцѣтъ си, да прокара единъ планъ за бахчитѣ до градската градина. Да се планира тая частъ на града не е лоша идея, но прилагането ѝ изисква да нѣма заинтересуваностъ, а доколкото разбрахме, планътъ се прокаравалъ именно тѣй, щото най-главнитѣ улици да прѣрѣзватъ бахчата на покойния дѣдо на кмета. При туй, самото планиране се ръководи отъ шурея на кмета. Повече коментари сѣ излишни.

Работѣнието нѣма граници. — Като изказваме съжаленията си по случай ненавременно смъртъ на книгинята, не можемъ да не отбѣлжнимъ съ възмущение крайно работѣния езикъ на нѣкои вѣстници по тоя случай. Смъртъта, а особено прѣждевременно смъртъта на когото и да било е все нѣщо печално, но писъцитѣ, които нададѣхъ тия вѣстници, сѣ просто отвратителни по своето лакейско съдържание. Сѣкашъ вече България пропада, нѣщо ужасно се е случило! А въ сѣщность то е едно събитие отъ твърдѣ банална обикновеностъ. Хиляди и хиляди майки умираатъ всѣки денъ и въ много по-ужасни обстоятелства, а колко велики личности, знаменити таланти, полезни труженици сѣ измрѣли отъ една и друга година насамъ! Срамно е да се държи такъвъ азиатски езикъ и да се дига толкова шумъ за едно обикновено събитие, което твърдѣ малко ще се отрази върху работитѣ на България.

Народната партия, ако и позорно да се сгромоляса, тя пакъ се не остави отъ обикновената си тактика — побоищата. На 18 т. м. вечерта били нападнати и бити отъ шайката на Папанчева прѣдъ очитѣ на полицията гражданитѣ: Георги Тилевъ, Иванъ Поповъ и Димитръ Ненчевъ. Когато единъ отъ нападнатитѣ съобщава на пол. приставъ, който е билъ въ близкото кафене, то послѣдний, вмѣсто да прѣслѣдва шайката, насърчалъ ги и сѣ бездѣйствието си. А други народняци говорили, че „кръвъ ще лѣемъ“.

— Ний вѣрваме на тѣзи народняшки думи, защото тѣ сѣ на всичко способни освѣнъ на добро.

Васа Полагичъ. Вѣстницитѣ бѣхъ съобщили, че на 3-ий т. м. въ Пожаровацкия затворъ е умрѣлъ Васа Велегичъ, единъ искренъ защитникъ на правдата и истината, когото сръбската реакция бѣше затворила. Обаче този слухъ излѣзе невѣренъ; той е само примрѣлъ и слѣдъ 24 часа се свѣстилъ; дали ще живѣе — е съмнително.

Уволнени учители. В. „Народенъ листъ“ съобщава, че Видинския Окр. Учил. Съвѣтъ уволнилъ двама учители, които по поканата на селянитѣ говорили на митинга. Този е не прѣвъ и не послѣденъ случай, дѣто се отниматъ правата на учителя като на гражданинъ и общ. дѣятелъ. Това сѣго правила всички партии и ка-

бинети, така ще правятъ и днешнитѣ. Не оставятъ учителя свободенъ за туй, защото неговата дѣятелностъ не е въ интереса на властующитѣ. До като учителитѣ не сложатъ своята организация на синдикална почва, до тогава все тѣй ще бждѣтъ уволнявани и да ходятъ гладни, безъ работа, верѣдъ ужасната зима. —

Отъ Петербургъ телеграфиратъ, че „Правителственный вѣстникъ“ пишелъ, какво готвеното отъ македонскитѣ комитети вѣстание за напролѣтъ не могло да извика на борба мирното работно македонско население, и че такова едно вѣстание нѣма да има съчувствие нито на една държава, защото Турция щѣла да даде реформи.

Турция става отъ 4—5 години все реформи дава, а не се виждатъ; на тази шашарма македонския народъ е наученъ. Къмъ едно вѣстание той нѣма да остане хладнокрѣвенъ, защото звѣрското турско управление го лиши отъ всичко, отъ имотъ, честь, свобода и пр. Рускитѣ дипломати могатъ да стоѣтъ мирни, като стоѣтъ далечъ отъ произвола и тиранията. Освѣнъ това, тѣ сами тиранизиратъ руския народъ. Македонския народъ не очаква ничие съчувствие, защото той се е научилъ на лъжи и шашарми и знае, че „македонското дѣло, е дѣло на самитѣ македонци“.

Народняшка „економическа свобода“. В. „Миръ“ продължава да увѣрява българския народъ, че послѣднитѣ два акта — наема и конверсията, ще донесѣтъ „економическа свобода“. Цѣлъ народъ викна противъ тази съспителна сдѣлка на гешефтаритѣ, а тѣ още иматъ безочливостъта да го залъгватъ! Позоръ!...

Безотчотнитѣ фондове. Столичнитѣ вѣстници съобщаватъ, че въ надвечерито на паданieto на стоилския кабинетъ, безотчотнитѣ фондове на министерствата на Вжтрѣшнитѣ и Външнитѣ Работи и Исповѣданията били истеглени до стотинка. Ето какво ще каже, да се отпуснатъ суми на министръ, безъ да му се иска смѣтка!

Гр. Начевичъ пакъ влиза въ новия кабинетъ. Имало ли е кабинетъ въ когото той да не е влизалъ? Стара и хитра лисица!

Вечеринка. Съобщаватъ ни отъ Карнобатъ, че слѣдъвашитѣ отъ тамъ ученици въ тукашната гимназия на 1-ий т. м. вечерта дали вечеринка за въ полза на трима свои бѣдни другари. Вечеринката била съ разнообразенъ материалъ, многобройната публика останѣла благодарна. Хвала имъ!

Пакъ отъ тамъ. Учителитѣ при „новото“ основно училище въ Карнобатъ, вземали похвалното рѣшение да отворѣтъ вечерно училище, което се посещавало отъ 100 души ученика. Занятията отивали успѣшно. Тѣ възнамерили да отворятъ и недѣлно училище. Ето примѣръ за подражание.

Тукъ въ Сливенъ има толкова учители основни, класни, гимназиялни и до сега не сѣ си направили трудъ да сторятъ подобно нѣщо. Въ Карнобатъ като има 100 ученика, та тукъ нѣма ли да се намѣрѣтъ поне 150? Чудно нехайство!

Избори. На основание конституцията сѣгашната камара трѣбва да се растури и да се произвѣдѣтъ нови избори за прѣдставители. По поводъ на туй в. „Новъ отзивъ“ пише, че сѣгашнитѣ министри ще оставѣтъ изборитѣ свободни, за да може народа да си искаже напълно волята. Ний пѣкъ знаемъ, че който е на властъ неговата партия печели, а особено който е министръ на Вжтрѣшнитѣ Работи. Тѣй щото „изборитѣ ще сѣ свободни, както до сега“.

Въ града ни се основа ентомологическо дружество „Свѣтулка“, което има за цѣль: а) изучаването на българската насѣкомна фауна; б) съставянето на ентомологически музей и, в) популяризиране ентомологически знания. Дружеството ще издава свой органъ „Свѣтулка“. Желаетъ му успѣхъ! —

Тукашниятъ гражданинъ Сукиясъ Сукиясянъ на 11-ий того, при разглѣждане на едно дѣло въ Окр. Сждъ, при което е билъ призованъ като свидѣтель, е билъ застаенъ отъ г. прѣдсѣдателствующия да се закълне, при всичко че заявилъ нѣколко пѣти, че е свободомислящъ.

Прѣдсѣдателствующиятъ щѣлъ да уважи заявлението му, ако не билъ П. Папанчевъ, който заявилъ, че тѣ (депутатитѣ) заставили въ камарата да се закълнатъ идейнитѣ му другари — Габровски и Сакъзовъ, а колко остава това да стори единъ Сукиясъ Сукиясянъ.

Питаме бюстистелитѣ на закона: гдѣ остава свободата на съвѣстѣта, освѣтена отъ конституцията?

На 1-ий и 18-ий того е билъ позорно изгоненъ изъ църквата Св. Ив. Тодоровъ, който има дѣло съ владиката Гервасий по нѣкакво си фалшифициране на подписа и което дѣло още не е свършено.

Питаме стареца Гервасий, на какво основание той е заповѣдалъ изгонването изъ църква-

та на Св. Ив. Тодоровъ? Да не би „домътъ господень“ да е монополъ само на нѣкого-си, ама билъ той и стареца Гервасий? Чисто по християнски!

Какво става въ чужбина

Германия

1 Февруарий (н. с.). Въ Райстага се е приелъ слѣдъ трето четене законопроекта, съ който се унищожава законътъ противъ езуититѣ.

Реакцията и езуититѣ въ Германия тържествуватъ.

Русия

Управлението на царя не обича твърдѣ интелегенцията. За това, то често пѣти изпраща студенти и професори на хигиеническа разходка въ Сибирь. Но то употребява и други срдства за да поддържа невѣжеството между народа и безплодността, невъзможността за дѣятелност у интелегентнитѣ. Така, руското правителство е забранило напослѣдъкъ на г. Максимъ Ковалевски, бивши професоръ по правото въ Московския Университетъ, да държи една сказка върху Ж. Ж. Русо и Монтескьо.

Защо сказката на г. Ковалевски, човѣкъ прѣдаденъ на чистата наука и извѣстенъ отъ цѣлия ученъ европейски свѣтъ, е била запрѣтена, когато всѣкакви етюди върху Русо и Монтескьо сѣ публикувани и се продаватъ изъ Русия? Работата е тази, че руския деспотизъмъ достига до глупостъ, и ние се чудимъ, какъ нашата интелегенция, която се е възпитавала въ Русия, говори за царя и за чиновницитѣ му съ единъ видъ възхищение и високоуважение, когато самата наука не се оставя свободно да процѣтѣва въ „дѣдо Иванови“?

Италия

Движението за помилванието на политическитѣ осждени продължава въ кралството на Хумберта. Студентитѣ въ фераро, адвокатитѣ въ Палермо и въ Сасари сѣ имали събраия и сѣ взели рѣшения, въ които искатъ незабавна и пълна амнистия на политическитѣ осждени.

Френско-Италианското търговско съглашение е било прието отъ Италианската камара съ 223 гласа противъ 34. Симпатиитѣ на двата латински народа започватъ да се възстановяватъ.

Франция

По Ревизията. На 19/31 I Правителството на чело съ г. Дюпой прѣдложи чрѣзъ г. Лебрѣ, държавния канцлеръ, въ камарата единъ законопроектъ, съ който аферата Драйфусъ да може да се вземе отъ Углавната камара и да се прѣдаде на цѣлия касационенъ сждъ. Прѣдложението на г. Ферменъ Форъ да се даде законопроекта на една специална комисиия за разглеждане е било отхвърлено съ 346 гласа противъ 189 и той е билъ прѣдаденъ на комисиията, която разглежда аналогичнитѣ прѣдложения на Жервиль-Реашъ и Розъ.

Съ този законопроектъ г. Дюпой иска да замаже очи както на националиститѣ и клерикалитѣ, тѣй и на ревизиониститѣ. На първитѣ той ще угоди, като имъ каже: „Азъ взехъ аферата отъ омразната ви Углавна камара, отъ анкетата на която се боите и я прѣдавамъ на цѣлия Касационенъ сждъ.“ А прѣдъ вторитѣ ще се извини като каже, че аферата ще бѣде разгледана по-авторитетно отъ цѣлия Касационенъ сждъ, отколкото само отъ Углавната камара. Съ този законопроектъ правителството на Дюпой услужва на клерикалитѣ, които съ всѣкакви срдства гледатъ да потулятъ правдата и свѣтлината и да спасѣтъ Естерхази. Тѣ прѣдвждатъ, че анкетата на Углавната камара не ще имъ е приятна и прибѣгватъ за помощъ къмъ Правителството, за да възпрѣтъ или укѣснѣжтъ ревизията.

Депутатитѣ гражданинъ Аларъ при разискването бюджета е прѣдложилъ унищожението бюджета на Вѣроизповѣданияето, за пълното раздѣление на Черковата отъ Държавата. Това прѣдложение поддържано отъ г. Симианъ и гражданинъ Шоверъ е отхвърлено съ 335 гласа противъ 181.

Естерхази, слѣдъ като е далъ показания прѣдъ Углавната камара като свидѣтель по аферата Драйфусъ, е избѣгълъ пакъ въ странство. Види се съвѣстѣта му е много спокойна, та това не му се седи въ Франция.

Америка

Слѣдъ поражението на Испания, Американскитѣ — Щати се намиратъ въ затрудително положение отъ побѣдитѣ си. Ако Американцитѣ бѣхъ оставили кубанетѣ и филипинцитѣ да се организиратъ свободно въ малки републики, тѣ щѣхъ сега миролюбиво да се заловѣтъ за работитѣ си. Жадни за завоевания и ишъелни

вания, тѣ не сж изпълнили обѣщанията си спрямо възстаниците и отношенията имъ отъ день на день се изостряватъ. Отъ Манила една телеграма извѣстява, че Републиката е била обявена на 10/22 ян. Островитянитѣ сж рѣшени да се борятъ въ случай на външно посѣгателство. Въ Сената на Съед.-Щати една силна опозиция отъ разумни и почтени политически мъже се е образувала противъ всѣкаква политика на присъединяване, която може да усложни външната политика на голѣмата Република.

Сената е отложилъ за 6 февруари (н. с.) прѣнятия за утвърждаването мирния договоръ съ Испания.

Англия

На 12/24 януари английскитѣ работнически съюзи сж имали конгресъ въ Манчестеръ, на който сж разисквали проекта за сливането на всичкитѣ съюзи въ една федерация. Този проектъ е билъ приетъ съ 786,000 глоса противъ 204,000. Резултатътъ отъ гласуването е билъ посрѣщанъ съ неописуема възхита.

Работническото движение въ Англия може да се счита като обединено.

Белгия

Важни политически събития сж станжали напоследъкъ въ Белгия. По заповѣдъ на краля Леополдъ II, за да се намали влиянието на демократическитѣ партии, е билъ внесенъ въ камарата законопроектъ за въвеждане юнионално избирателно право. Двама отъ клерикалитѣ министри сж си дали оставкитѣ за това: г. г. Сме де Наже и Нисенъ. Радикалитѣ и социалиститѣ, силно възмутени отъ тая постѣпка на краля, сж започнали ожесточена борба за всеобщото гласоподаване.

Съ този законопроектъ се иска да се раздѣли страната на 152 околии по такъвъ начинъ, че селата да иматъ прѣимущество надъ градоветѣ и както въ Германия да се намали прѣдставителството на демократитѣ. 40 депутата отъ опозицията сж издали възвание съ вика: Да живѣе всеобщото гласоподаване!

Ние мислимъ, че такава една кралска постѣпка, намѣсто да възпре, ще ускори провъзгласяването на Републиката въ тая напреднала страна.

Турция

Извѣстватъ отъ Цариградъ, че на 18/30 I единъ заговоръ противъ Султана е билъ откритъ. Четири главни чиновници отъ Палата сж били запрѣни, а други сж избѣгали.

Швеция и Норвегия

Народнитѣ учители и професоритѣ въ тия сѣверни страни сж почнали да се обединяватъ въ отдѣленъ съюзъ. Причината на учителското движение е изпжждането на единъ професоръ отъ частно учебно заведение, за дѣто е произнесълъ на едно студенческо събрание рѣчь противъ черковата.

Сърбия

Съобщаватъ отъ Буда-Пеща, че отъ петъ дена е пристигналъ въ Бѣлградъ незаконородениятъ синъ на бившия кралъ Миланъ, бѣглеца при Сливница и картоиграча изъ Парижкитѣ казина.

Тоя младежъ, Обренъ Обреновичъ е оржжието съ което си служатъ противникитѣ на краля Александъръ.

Полицията въ сръбската столица била на кракъ, страхувайки се да не би да стане нѣкой атентатъ противъ краля съ пристигането на новия претендентъ.

Съобщава: *Riqhi-Kulm.*

СМѢСЪ

Американска статистика: Въ 1898 година числото на самоубийствата въ Съединенитѣ-Щати достигнало до 5, 920, отъ които 4, 286 мъже и 1633 жени. Между тия отчаяни отъ живота е имало 44 доктори-лѣкари, 13 банкиера, 8 пастира, 7 журналисти, 6 адвоката, 2 актьора, 2 артиста.

Причинитѣ за това сж: Отъ отвращение къмъ живота самоубили сж се 3, 023 души; отъ лудостъ 438; отъ бѣдность 163; отъ сѣмейни нещастия 157; отъ нещастна любовъ 196 души.

Все прѣзъ тая изтекла година въ Съединенитѣ-Щати сж станжали 7, 840 убийства; 7, 845 смъртни нещастни случая, причинени отъ пожаръ, отъ рудниченъ газъ отъ циклони, и пр.; 3, 555 смъртни нещастни случаи, причинени по желѣзницитѣ; 3, 655 души удавени въ море.

Кражби сж станали за 5, 851, 263 долара (1 доларъ 5 л. 40 ст.)

Раскошъ! Извѣстно е, че между Американцитѣ има най-богати хора въ свѣта. Тѣ иматъ не милиони левове, а милиарди и когато отъ една страна хиляди хора сж петимни за нѣкой и другъ левъ, а други мржатъ отъ гладъ или търпятъ най-голѣми унижения, тѣ прѣскачатъ съ стотини хиляди левове, за да удовлетворятъ най-малкия си капризъ. Така, г-жа Селия Валасъ, отъ Чикаго, е пожарчила за тоалета си за една само вечеринка 750, 000 лева — точно безъ да се смѣтатъ скъпоцѣнитѣ ѝ камъне, които стрували повече отъ 2 милиона лева!

Забавление съ разводъ. Въ Чикаго съществува една двойка, която се е оженвала три пжти и се е развекдала три пжти. Мжжътъ Ернестъ, едъръ човѣкъ е тежалъ повече отъ 100 *kgr.*, а жена му Емма—едва ли 56 *kgr.* Причината на развода била тази, че мжжътъ на Ема се отнасялъ строго съ нея. Но слѣдъ извѣстно врѣме младоженцитѣ не се забавили да се женятъ на ново

Изгубенъ облогъ! Въ Съединенитѣ-Щати се говори само за цѣлувки напоследъкъ.

По-прѣди единъ поручикъ Хобсонъ е билъ цѣлуванъ за храбростъ отъ повече отъ хиляда жени слѣдъ възврщаннето си отъ войната съ Испанцитѣ.

Сега друго нѣщо се случило: една миса Люси Витхеръ, учителка отъ Доджъ Ситѣ, дала хиляда цѣлувки облогъ, срѣшу хиляда долара, съ единъ професоръ, че какъ нѣкой си цѣлъ да бжде избранъ за прѣдставител на Конгреса.

Миса Люси Витхеръ изгубила баса и ще заплати хилядата цѣлувки на професора, по 20 на седмица!

ПОКАНА

ЗА

„ЖИВОТЪ“

ВТОРА ГОДИНА

Да запознаваме читателитѣ съ всички важни проявления на мисълта и живота изъ цѣлия свѣтъ, — ето общата цѣль на това списание. Покрай тая обща цѣль то си задава и една специална: — да запознава читателитѣ съ тѣй нареченитѣ психически, чудесни или окултни явления, които невѣжеството и пристрастието считатъ за суевѣрие или за шарлатания, а които въ сжщностъ сж реални явления, доказуеми въ по-голѣмата си частъ експериментално и влизаци, слѣдователно, въ рамкитѣ на научнитѣ изслѣдания.

Списанието ще даде прѣзъ годината десетъ всѣки мѣсечни книжки, отъ по 4 ко̀ли едната, съ разни илюстрации и съ съдържание по долната програма:

I. Изящна литература, — II. Характеристика на забѣлѣжителни хора (повечето писатели). — III. Статии отъ общъ интересъ (социология, психология, естетика, литература, философия). — IV. Полемика и критика. — V. Книжовенъ прѣгледъ на чуждия и нашия печатъ (списания, вѣстници, книги). — VI. Всеобща хроника (политически събития, стачки, конгреси, тържества, смъртъ на забѣлѣжителни хора и пр.). — VII. Научни новини, смѣсъ, смѣхории и пр.

Премия: **Стелла**, романъ отъ К. Фламарионъ.

Всичко около 70 ко̀ли годишно:

8 лева за въ България

10 „ „ „ странство

платени наведнѣжъ.

На шестъ абонаменти единия се отстъпва.

Сливенъ, Януари 1899.

Съ почитание:

Редакцията.

Адресъ за всичко:

Списание „ЖИВОТЪ“

Сливенъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

Извѣстяваме на интересующитѣ се, че продаваме къщата на **Димитръ Милковъ**, находяща се въ гр. Сливенъ, махала „Славчева“, между сжсѣди: наслѣдникитѣ на Г. Бояджиевъ отъ къмъ истокъ, Андонъ С. Мухтаровъ отъ къмъ югъ и улици отъ къмъ севѣръ и западъ.

Желающитѣ да купятъ тоя имотъ, могатъ да узнаятъ условията на продажбата отъ **Мина Д. Милковъ.**

гр. Сливенъ, 22 Януари 1899 год.

УЧИТЕЛКА съ гимназиялно образование и двѣгодишна учителска практика, търси частни уроци съ скромно възнаграждение. За споразумѣние при **Иванъ Поповъ книжаръ — Сливенъ.**

ИЗВѢСТИЕ

Извѣстявамъ на г. г. интересующитѣ се, че отворихъ на площада „Хаджи Димитръ“ до Арменската църква, нова работилница на разни мебели и др. дограмаджийски издѣлия.

Работа чиста и акуратна, цѣни умѣрени.

гр. Сливенъ.

Съ почитание:
Стефанъ Пановъ

МАКЕДОНСКО ДРУЖЕСТВО „БРАТСТВО“
ВЪ СЛИВЕНЪ

ПОКАНА

Поканватъ се г. г. членовѣтъ на дружеството да присѣтствуватъ на 31 того (недѣля) въ 9 часа прѣди обѣдъ въ помещението на дружеството за послѣденъ пжтъ.

Сливенъ, 21 Януари 1899 год.

Отъ **Настоятелството.**

татаро-монголско благотворително общество въ одеса.

Обявление

По случай промѣняването на политическия вѣтропоказателъ въ България, честь имаме да съобщимъ на бившитѣ си клиенти—храненици изъ България, че на ново си калайдисахме казанитѣ и чакаме за гости.

Обществото.

Извѣстие

По случай настѣпването на законодателнитѣ, общинскитѣ и окръжнитѣ избори, съобщаваме на интересующитѣ се, че притежаваме 999 глави избирателенъ добитъкъ, който въ случая се откупува срѣщо скромно възнаграждение.

Възползвайте се отъ случая!

За споразумение:

Гордю Деревѣвъ.

Справочна контора складъ

НА

Келчевъ & Пиперовъ

Понеже настѣпва сезона за обработването на лозята, съобщаваме на сѣпаратизанитѣ си, на които се залюбѣхъ краката, вслѣдствие промѣната на режима че пристигнахъ въ склада ни едно голѣмо количество отъ разни лозарски сѣчива, като: копачки, мотики, бетелци, лопати, зѣвани, кратуни за вода и пр. и пр.

Правимъ распродажба на едро и дребно на всѣкакъвъ чешитѣ гълѣби, които развѣждаме въ голѣмо количество.

Умоляваме почитаемата клиентела да ни удостои съ вниманието си.

Съ почитание

Сливенъ, януари 1899.

Дружествена Печатница „ТРУДЪ“—Сливенъ.

Редакторъ-Издателъ: **Д. Димитровъ.**